

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3487/2018
23.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Миковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ..., ради утврђења својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3729/17 од 13.02.2018. године, у седници одржаној 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3729/17 од 13.02.2018. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3729/17 од 13.02.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П 599/16 од 14.08.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је по основу одржаја власник кп.бр. .. КО ..., уписане у Л.Н. .. КО ..., описане у изреци, што би тужени био дужан да трпи и призна да се тужилац укњижи као нови власник и носилац права трајног коришћења наведене непокретности у јавном регистру. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 145.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3729/17 од 13.02.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана у циљу уједначавања судске праксе, односно за новим тумачењем права у погледу примене члана 28. став 4. Закона о основама својинскоправних односа. Према наведеној одредби, савестан држалац непокретне ствари на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година. У конкретном случају, тужбени захтев је одбијен с обзиром да је током поступка утврђено да правни претходник тужиоца није био савестан држалац непокретне ствари, из чега следи да се ради о решењу конкретног чињеничног и правног питања. Такво правно питање не може бити ни предмет одлучивања о посебној ревизији, као изузетно дозвољеној, у смислу уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења својине поднета је 01.06.2016. године, а у тужби је као вредност предмета спора означен износ од 100.000,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић